

Notulen speciale ingelaste faculteitsraadvergadering FIW

Dinsdag 26 november, grote vergaderzaal.

Aanwezig: Prof. dr. S. Streutjens (voorzitter), Harry Kammenga, mej. I. Kamphuis (not.), mw. S. Stiensma-van der Wal, drs. J. Schropsema, Jessica van Duinhoven, Ernst-Karel Terwisscha van Scheltema (student-leden), prof. dr. H. van Hepscheuten.

Afwezig m.k.: mw. drs. A.W. Janssen-de Boer.

Om 09.03 uur opent de voorzitter de vergadering en meldt dat er vandaag maar één agendapunt is: de oprichting van de Branch Faculty of Interhuman Sciences in Yantai, China.

Onmiddellijk steken drie aanwezigen hun vinger in de lucht om spreektijd aan te vragen. De voorzitter kijkt hen alle drie met nauwelijks verholen minachting aan en geeft allereerst het woord aan mevrouw Stiensma. De heer Kammenga protesteert: hij meent als vertegenwoordiger van de personeelsfractie en jarenlange vakbondscontactpersoon in de faculteit, het recht te hebben als eerste te spreken. De voorzitter kapt hem ruw af.

Mevrouw Stiensma uit haar zorgen over de op te richten Branch Faculty. Is het waar, wil zij van de voorzitter weten, dat een deel van het personeel van de huidige faculteit verplicht naar China zal worden overgeplaatst? Hoe zit het met de reiskostenvergoedingen, om nog maar niet te spreken van de wenselijkheid ook het gezin van zo'n medewerker te laten overkomen?

De voorzitter reageert enigszins schamper op deze opmerkingen; sterker nog, hij kwalificeert ze onomwonden als 'burgertruttig gemuts'. Mevrouw Stiensma protesteert met klem en eist dat deze opmerking niet in de notulen wordt opgenomen. Daarop barst de voorzitter in lachen uit en gebruikt hij de term opzettelijk nog driemaal, om er zeker van te zijn dat de notulist hem correct noteert.

Hierop is eindelijk de beurt aan de heer Kammenga. Hij wil het helemaal niet hebben over personele inzet, reiskosten en dergelijke, maar stelt allereerst het hele idee van een facultaire vestiging in China ter discussie. 'Moeten we dit wel willen?', is zijn centrale vraag. 'Natuurlijk!' is het stellige antwoord van de voorzitter, 'anders verliezen we onze marktpositie!'

Studentlid Ernst-Karel Terwisscha van Scheltema reageert hierop: 'Welke marktpositie?' Hij stipuleert dat de Faculteit Intermenselijke Wetenschappen zich bij de laatste visitatieronde al afdoende uit de markt heeft geprijsd, wat duidelijk te zien is in de dalende studentenaantallen. Er ontstaat een discussie over de 'opportunity' die Yantai volgens de voorzitter juist biedt om die aantallen omhoog te krijgen: 'Die campus staat er toch al en als we daar zitten krijgen we automatisch duizend nieuwe eerstejaars per jaar!'

Harry Kammenga begint een nieuwe monoloog, ditmaal over mensenrechten en academische vrijheid, die door de voorzitter echter abrupt wordt afgehamerd. Als de heer Kammenga de wereld zo nodig wil verbeteren, moet hij juist vóór de Branch Faculty stemmen, is het argument, zodat hij dan 'lekker vakbondsfoldertjes kan gaan lopen flyeren bij de ingang!', aldus de voorzitter.

Een hooglopende discussie volgt, waarbij alle betrokkenen luid door elkaar heen praten c.q. schreeuwen. De voorzitter maakt ook aan deze discussie plotsklaps een einde door op te staan, te roepen 'Protesteer maar wat je wilt, het gaat lekker tóch door!', vervolgens het licht uit te doen en de vergaderzaal te verlaten.